

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła powództwo o zasądzenie od pozwanego P. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)P. P. w R. kwoty 1.100 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa, to jest od 01 października 2013 roku do dnia zapłaty. oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...)P. P. w R.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedaje, za pośrednictwem strony internetowej (...), drzwi zewnętrzne i wewnętrzne pochodzące od różnych producentów. 22 listopada 2012 roku powódka zamówiła troje drzwi wewnętrznych V. o łącznej wartości 1.100 zł. Były to drzwi lewe z szybą mleczną "70", drzwi lewe z szybą mleczną "80" i drzwi prawe WC z szybą mleczną "60". Powódka wybrała towar spośród modeli oferowanych na stronie internetowej pozwanego. Przy składaniu zamówienia poprosiła pozwanego o docięcie zamówionych drzwi, pozwany odmówił. Oświadczył jedynie, iż istnieje możliwość sprzedaży drzwi według wymiarów określonych na stronie internetowej pozwanego. Strony ustaliły, iż zamówiony towar zostanie dostarczony do miejsca zamieszkania powódki za dodatkową opłatą w kwocie 50 zł. Zamówienie miało być zrealizowane w ciągu czterech tygodni od złożenia zamówienia, zgodnie z informacją udzieloną przez pozwanego w korespondencji elektronicznej z 19 listopada 2012 roku. Pozwany nie zrealizował zamówienia w ustalonym terminie. Nastąpiło to dopiero w styczniu 2013 roku. W trakcie oczekiwania na towar powódka kilkakrotnie zwracała się do pozwanego z prośbą o umożliwienie odstąpienia od umowy, na co ten nie wyraził zgody. Opóźnienie w realizacji zamówienia tłumaczył wstrzymaniem produkcji drzwi w okresie świątecznym. Drzwi zostały ostatecznie dostarczone 12 stycznia 2013 roku. Sprzedaż została potwierdzona fakturą VAT numer (...)z 16 stycznia 2013 roku. Cenę nabycia powódka zapłaciła w dwóch ratach: pierwsza w kwocie 600 zł. przy składaniu zamówienia, a druga w wysokości 510 zł wraz z kosztami transportu po otrzymaniu dostawy, 12 stycznia 2013 roku.

Z uwagi na opóźnienie w realizacji zamówienia w dniu 21 stycznia 2013 roku powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Pozwany nie uznał oświadczenia powódki twierdząc, iż drzwi zostały wyprodukowane na zamówienie powódki. W związku z tym powódka zwróciła się o pomoc do Powiatowego Rzecznika przy Starostwie Powiatowym w D., który zwrócił się do pozwanego z wnioskiem o polubowne załatwienie sporu ze względu na skuteczne złożenie przez powódkę oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Pozwany, w piśmie z 16 kwietnia 2013 roku, odmówił przyjęcia drzwi podnosząc, iż zostały wykonane na zamówienie powódki. Odwołał się do treści art. 10 ust. 3 ustawy z 02 marca 2000 roku O ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie żądania pozwu w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Przyznał, iż faktycznie, powódka zamówiła u niego drzwi wewnętrzne V. za łączną cenę 1.100 zł. Drzwi dostarczono 12 stycznia 2013 roku, a w dniu 21 stycznia powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Podniósł jednak, iż drzwi zostały wykonane na indywidualne zamówienie powódki, według ściśle określonych w zamówieniu cech. Pozwany nie jest producentem zamówionych drzwi, realizuje u producenta, zamówienie złożone drogą elektroniczną. Taka forma zawierania umowy różni się od sprzedaży za pośrednictwem tzw. sklepu internetowego, w którym oferuje się towary powtarzalne, produkowane seryjnie czy wyroby gotowe. Natomiast zindywidualizowaniu w każdym zamówieniu podlegają - w przypadku drzwi - takie cechy jak wzór skrzydła, kolor ilość i rodzaj zawiasów, szyba, rozmiar, zamki i kierunek otwierania. Powódka składając zamówienie określiła precyzyjnie wszystkie ze wskazanych cech, a producent je według tych wskazań wykonał. Zamówienie dotyczyło drzwi nietypowych, w szczególności, co do ich rozmiaru, zamków i koloru. W dniu 14 stycznia 2013 roku powódka, drogą elektroniczną, zwróciła się do pozwanego o wymianę jednych drzwi, ze względu na kierunek otwierania. Pozwany poinformował ją, iż nie ma takiej możliwości.

Pozwany zwrócił się do firmy (...). S. i T. D. sp. j. w C. z reklamacją złożoną przez powódkę i w dniu 04 listopada 2013 roku producent poinformował, iż nie ma możliwości wymiany, a przedmiotowe drzwi zostały wyprodukowane według szczegółowej specyfikacji określonej w zamówieniu. Nadto drzwi modelu V. (...) w 2012 roku zostały wyprodukowane

wyłącznie na zamówienie powódki. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 4 ustawy z 02 marca 2000 roku O ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), konsumentowi nie przysługuje prawo do odstąpienia od umowy zawartej na odległość. Dlatego żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w R.. Pozwany sprzedaje drzwi zakupione u producenta. Za pośrednictwem strony internetowej sklepu można wejść na stronę internetową danego producenta oraz do katalogu oferowanych przez niego towarów. W ten sposób powódka, w dniu 22 listopada 2012 roku zamówiła troje drzwi wewnętrznych V. (...)o łącznej wartości 1.100 zł. Dodatkowo powódka miała zapłacić kwotę 50 zł. za dostarczenie drzwi do D.. Zamówienie miało zostać zrealizowane w ciągu czterech tygodni od jego złożenia, ale realizacja opóźniła się i towar dostarczono dopiero 12 stycznia 2013 roku, a w dniu 16 stycznia 2013 roku wystawiona została faktura VAT.

Dowód: wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej - k. 7 akt,

wydruk stron internetowych pozwanego - k. 8 - 9 akt,

oferta dotycząca drzwi typu V. - k. 10 akt,

kserokopia formularza zamówienia z 22 listopada 2012 roku - k. 13 akt,

korrespondencja elektroniczna stron - k. 13, 15, 30 - 31 akt,

kserokopia faktury VAT z 16 stycznia 2013 roku - k. 14 akt,

częściowo zeznania świadka K. S. - k. 38 akt,

zeznania powódki M. M. - k. 38 akt verte.

Po otrzymaniu drzwi okazało się, że podczas remontu położono futryny w mieszkaniu powódki i w związku z tym jednych drzwi nie można było zamontować.. Powódka zwróciła się z prośbą o wymianę oraz chciała dokupić jeszcze jedno drzwi. Pozwany jednak odmówił.

Dowód: częściowo zeznania świadka K. S. - k. 38 akt,

zeznania powódki M. M. - k. 38 akt verte.

W dniu 21 stycznia 2013 roku powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej z pozwanym 22 listopada 2012 roku. Pozwany nie znał oświadczenia za skuteczne i nie zwrócił powódce kwoty 1.100 zł. ani nie odebrał przedmiotowych drzwi. W związku z tym powódka zwróciła się o pomoc do Powiatowego Rzecznika Praw Konsumentów. Rzecznik zwrócił się do pozwanego z pismem i propozycją ugodowego załatwienia sporu w związku ze złożonym przez powódkę oświadczeniem o odstąpieniu od umowy.

W odpowiedzi na wezwanie Rzecznika pozwany odmówił przyjęcia towaru i zwrotu pieniędzy podnosząc, iż sporne drzwi zostały wykonane na jej indywidualne zamówienie.

Dowód: oświadczenie powódki z 21 stycznia 2013 roku wraz z dowodem doręczenia

pozwanemu - k. 16 - 17 akt,

korrespondencja elektroniczna stron - k. 18 akt,

częściowo zeznania świadka K. S. - k. 38 akt,

zeznania powódki M. M. - k. 38 akt verte,

pismo Rzecznika Praw Konsumentów do pozwanego z 29 marca 2013 roku - k. 20 -

21 akt,

odpowiedź pozwanego z 16 kwietnia 2013 roku - k. 22 akt.

W dniu 04 listopada 2013 roku firma (...) S. i T. D. sp. j. w C. odmówiła uwzględnienia reklamacji powódki, gdyż jej zdaniem drzwi zostały wykonane na indywidualne zamówienie klientki, według szczegółowej specyfikacji. Reklamacja została uznana za bezzasadną.

Dowód: pismo firmy (...) S. i T. D. sp. j. w C. do

pozwanego - k. 32 akt.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie jest, iż strony w dniu 22 listopada 2012 roku zawarły umowę sprzedaży na odległość. Powódka zakupiła u pozwanego troje drzwi wewnętrznych. Powódka wybrała konkretne drzwi z katalogu, do którego miała dostęp poprzez stronę internetową pozwanego. W celu ustalenia warunków zamówienia strony prowadziły korespondencję elektroniczną. W jej trakcie zostały ustalone takie parametry jak kolor, rodzaj zawiasów, szyba i jej wzór, zamki. Drzwi zostały wybrane z katalogu. W trakcie prowadzenia korespondencji powódka zwróciła się do pozwanego z prośbą o przycięcie drzwi, ale pozwany odmówił podnosząc, iż jest jedynie sprzedawcą i może dostarczyć produkt oferowany jedynie przez producenta według oferty katalogowej. Poza sporem pozostaje także fakt, iż pozwany zrealizował zamówienie z opóźnieniem. Zamówienie miało zostać zrealizowane w terminie czterech tygodni od złożenia, a powódka otrzymała produkt dopiero 12 stycznia 2013 roku, a 16 stycznia 2013 roku wystawiono fakturę. W dniu 21 stycznia 2013 roku powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej 22 listopada 2012 roku. Pozwany otrzymał oświadczenie 22 stycznia 2013 roku.

Zasady zawierania umów na odległość regulowane są przez przepisy ustawy z 02 marca 2000 roku O ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.). Zgodnie z art. 7 ust. 1 przywołanej ustawy konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni, ustalonym w art. 10 ust. 1. Termin ten liczy się od wydania rzeczy, a gdy umowa dotyczy zawarcia usługi od dnia zawarcia umowy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Nie jest dopuszczalne zastrzeżenie w umowie, że konsumentowi nie wolno odstąpić od umowy za zapłata odstępnego (art. 7 ust. 2). W razie odstąpienia od umowy uważa się ją za niezawartą, a strony winny zwrócić to co sobie świadczyły w stanie niezmienionym. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. W ocenie sądu powódka zachowała termin do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej z pozwanym. Jej oświadczenie zostało złożone przed upływem dziesięciodniowego terminu, o którym mówi wskazana ustawa. W przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania art. 10 ust. 4 ustawy, który pozbawia konsumenta możliwości skorzystania przez konsumenta z możliwości odstąpienia od umowy sprzedaży zawartej na odległości w wypadku świadczeń o właściwościach ustalonych przez konsumenta w złożonym przez niego zamówieniu lub ściśle związanych z jego osobą. Towar zamówiony przez powódkę nie może zostać uznany za indywidualny. Powódka wybrała produkt z katalogu, o standardowych cechach, jeżeli chodzi o wymiary, kolor, rodzaj zawiasów i zamków, szyb umieszczonych w drzwiach. Taka specyfikacja, jak zeznał świadek K. S. nie nadaje produktowi cech indywidualnych. Towar zaoferowany przez pozwanego ma cechy standardowe. O indywidualnych cechach można byłoby mówić, gdyby powódka nadała zamówieniu indywidualne cechy, inne niż oferowane w katalogu przez producenta. Cechy dotyczące wymiarów, kształtu, zastosowania szczególnych zamków czy zawiasów albo szyb, które ze względu na charakter zamówienia

uniemożliwiłyby wprowadzenie ich do obrotu. Trudno mówić o indywidualnym charakterze zamówienia powódki w sytuacji, gdy powódka zwróciła się do pozwanego z prośbą o przycięcie zamówionych drzwi, a w dniu 14 stycznia 2013 roku o drzwi z zawiasami umożliwiającymi otwieranie w innym kierunku, a pozwany odmówił podnosząc, iż jest jedynie sprzedawcą produktu, którego cechy zostały określone w katalogu. Nie zmienia tego także fakt, iż producent odmawiając uznania reklamacji podniósł, iż model drzwi, wybrany przez powódkę w 2012 roku, był rzadko zamawiany przez innych konsumentów i drzwi typu V. (...) zostały zamówione i sprzedane jedynie w ilości trzech sztuk.

Powódka wniosła o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 333 § 1 k.p.c. przepisem sąd nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w wypadku, gdy zasądza alimenty, roszczenie uznane przez pozwanego albo wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. Na podstawie art. 333 § 2 i 3 k.p.c. może nadać wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza należność z wekslu czeku, warrantu, rewersu, dokumentu urzędowego, którego prawdziwość nie została zaprzeczona lub wyrok nadaje się do wykonania w drodze egzekucji, gdyby opóźnienie wykonania uniemożliwiło lub znacznie utrudniło wykonanie wyroku lub narażało powoda na szkodę. W ocenie sądu nie została spełniona żadna z przesłanek wymienionych w przywołanym przepisie uzasadniająca uwzględnienie wniosku powódki o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Dlatego orzeczono, jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparte zostało na treści art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów procesu poniesionych przez powódkę należało zaliczyć jedynie opłatę sądową od pozwu w kwocie 30 zł.

z/ 1 odnotować

2 doręczyć pozwanemu.

3 kal. 14 dni.